

УЧЕНИЯТА НА ХРИСТОС

Ученията на Исус Христос в Библията дълго време са били източник на вдъхновение за човечеството. Съществуват допълнителни учения на Спасителя в един съпътстващ Библията том Писания – Книгата на Мормон: още едно свидетелство за Исус Христос. Те ще ви донесат траен мир и щастие, като ви предоставят вдъхновено напътствие в живота.

За да получите безплатен екземпляр на Книгата на Мормон: още едно свидетелство за Исус Христос, посетете уеб-страницата, означена по-долу или пишете:

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

www.mormon.org

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ПРОРОКА ДЖОЗЕФ СМИТ

Църквата на
Исус Христос на светиите
от последните дни

© 2005 на Intellectual Reserve, Inc.
Всички права запазени. Отпечатано в САЩ
Одобрено на английски: 2/05. Одобрено за превод: 2/05
Превод на *The Testimony of the Prophet Joseph Smith*
Bulgarian

Картина на първата корица: Брат Джозеф, от Дейвид
Линдли
Картина на последната корица: Детайл от *Той възкръсна*,
от Дел Парсън

BULGARIAN

4 02326 67112 2

32667 112

Джозеф Смит: Пророк на Бога

Когато Джозеф Смит е на 14 г., иска да узнае към коя църква следва да се присъедини, затова пита Бог с искрена молитва. В отговор на тази молитва Бог Отец и Неговият Син, Исус Христос, се явяват на Джозеф и му казват, че истинската Църква на Исус Христос не е на земята и Те са избрали Джозеф да я възстанови.

От този ден Джозеф се труди в служба на Бог, като работи за установяването на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни и за изграждането на Божието царство на земята в последните дни. Верни членове на Църквата свидетелстват, че Исус е Спасителят и Изкупителят на света. Исус ръководи Своята Църква днес чрез откровения към пророк на земята. Джозеф Смит е такъв

Докато се чудел към коя църква да се присъедини, Джозеф се обърнал към Библията за напътствие. Там той прочел "Искай от Бога".

пророк. Макар Джозеф да извършва много неща през живота си, най-важното е всеотдайността, с която следва Исус Христос и свидетелства за Него. Той пише "И сега, след многото свидетелства, които са били дадени за Него, това е свидетелството, последното от всички, което ние даваме за Него: Той е жив!" (Учение и Завети 76:22).

Онези, които получат свидетелството на пророка чрез силата на Светия Дух, ще узнаят истинността на делото, което той бил призван да извърши. Те могат също така да познаят мира и щастие, които идват чрез Спасителя Исус Христос, Когато Джозеф Смит боготворял и Комуто служил.

Коя Църква е права?

Джозеф Смит е роден през 1805 г. в Шарън, Върмонт. По времето, когато започва този разказ, той е на 14 г. и живее със семейството си в Ню Йорк и сериозно размишлява към коя Църква да се присъедини. Следва преживяването на Джозеф, записано с неговите собствени думи.

По това време на голямо вълнение умът ми бе завладян от сериозно размишление и голямо неспокойствие ... аз често си казвах: Какво трябва да се направи? Коя от всички тези групи е права или те всички грешат? Ако някоя от тях е права, коя е тя и как мога да го разбера?

Докато се измъчвах от изключителните трудности, причинени от надпреварата на тези религиозни групи, един ден аз прочетох Посланието на Яков, първа глава, пети стих, който гласи: "Ако някому от вас не достига мъдрост, нека поиска от Бога, Който дава щедро на всички човеци и не укорява, и ще му се даде".

Никога пасаж от Писанието не е достигал с повече мощ до сърцето на човек, както този, по това време, до моето. Изглеждаше, че прониква с огромна сила дълбоко в сърцето ми. Отново

и отново аз размишлявах върху него, знаейки, че ако някой се нуждаеше от мъдрост от Бога, това бях аз, защото не знаех какво да правя и никога нямаше да узная, освен ако не получех повече мъдрост, отколкото имах тогава; понеже учителите по религия на различните секти разбираха едни и същи пасажии от писанието по толкова различен начин, че унищожаваша всяка надежда за разрешаване на въпроса чрез позоваване на Библията.

След време дойдох до заключението, че трябва или да остана в мрак и объркване, или да направя, според както наставлява Яков, сиреч да искам от Бога. След време реших "да искам от Бога", заключавайки, че ако Той е дал мъдрост на онези, на които не им е достигала мъдрост, и им е дал щедро и без да укорява, аз също бих могъл да опитам.

Първото видение на Джозеф Смит

В съгласие с това мое решение да искам от Бог аз се усамотих в гората, за да направя опита. Беше утрото на един прекрасен, ясен ден в ранната пролет на хиляда осемстотин и двадесета година. Бе първият път в живота ми,

когато правех такъв опит, защото при всичките си грижи никога досега не бях правил опит да се моля на глас.

След като се усамотих на мястото, където предварително бях решил да отида, и като се огледах наоколо и видях, че съм сам, аз паднах на колене и започнах да изливам на Бог желанията на сърцето си. Едва що бях започнал и веднага бях сграбчен от някаква сила, която напълно ме обгърна и имаше толкова учудващо влияние върху мен, че ми завърза езика тъй, че не можех да говоря. Плътен мрак се събра около мен и за момент ми се стори, че бях обречен на внезапно унищожение.

*Единият от
Тях... каза,
посочвайки
другия: "Този
е Моят
Възлюбен
Син. Него
слушай!"*

Но напрегайки всичките си сили, за да призовавам Бог да ме избави от силата на този враг, който ме беше обгърнал, точно когато бях готов да потъна в отчаяние и да се предам на унищожение – не на някаква въображаема гибел, а във властта на едно истинско същество от невидимия свят, което имаше такава учудваща сила, каквато не бях усещал преди у никое същество – тъкмо в този момент на голяма уплаха аз видях точно над главата си стълб от светлина по-ярък от слънцето, който се спусна постепенно, докато се установи върху мен.

Веднага щом той се появи, аз се намерих освободен от врага, който ме държеше обвързан. Когато светлината се установи върху ми, аз видях над мен във въздуха две Личности, чиято яркост и слава не се поддават на никакво описание. Единият от Тях ми проговори, като ме нарече по име и каза, посочвайки другия: "Този е Моят Възлюбен Син. Него слушай!"

Това, което възнамерявах да поискам от Господа, беше да узная коя от всичките секти беше права, та да знам към коя да се присъединя. Ето защо, щом дойдох на себе си, тъй че да мога да говоря, аз запитах Личностите, Които стояха над мен в светлината, коя от всичките секти е права (защото до това време никога не ми беше минавало през ума, че те всичките грешат) и към коя трябва да се присъединя.

Беше ми отговорено, че не трябва да се присъединявам към никоя от тях, защото те всичките грешат; и Личността, Която се обърна към мен, каза, че всичките им вярвания

са мерзост в очите Му и че всичките онези религиозни привърженици са покварени; че “те се приближават до Мен с устните си, но сърцата им отстоят надалеч от Мен; те учат на учението и заповедите на човеците, които имат вид на божественост, но те отричат силата Му”.

Той отново ми забрани да се присъединявам към която и да е от тях; и много други неща ми каза Той, които сега не мога да напиша. Когато отново дойдох на себе си, аз се намерих да лежа по гръб, гледайки към небето. Когато светлината си отиде, аз останах без сили, но скоро се възстанових до известна степен и си отидох в къщи.

Преследването

Джозеф се подчинява на Бог и не се присъединява към никоя от съществуващите църкви. Когато разказва на хората какво видял и чул, той става обект на неодобрение и преследване.

Много скоро... аз открих, че разказването на историята ми е предизвикало много предубеждения срещу мен сред привържениците на религията и че е причина за голямото преследване, което продължаваше да нараства; и въпреки че бях едно неизвестно момче между четиринадесет и петнадесетгодишна възраст, с такова житейско положение, което ме правеше един младеж без значение в света, при все това високопоставените хора ми обърнаха достатъчно внимание, за да възбудят общественото мнение срещу мен и да породят едно жестоко преследване; и това стана общото между всички секти – всички те се обединиха да ме преследват.

По онова време и често след това едно нещо ме караше да се замислям сериозно: Колко странно беше това, че едно неизвестно момче на малко повече от четиринадесет години, което при това бе обречено на необходимост да се сдобива със скромно препитание чрез

всекидневен труд, беше сметено за личност с достатъчна значимост, за да привлече вниманието на големците от най-популярните секти на деня по начин, че да породи у тях дух на най-жестоко преследване и охулване. Но странно или не, тъй си беше и това често ми причиняваше голяма скръб.

Въпреки всичко обаче това, че бях имал видение, беше факт. Оттогава си мисля, че съм се чувствал като Павел, когато представя пред цар Агрипа своята защита и разказва за видението, което е имал, когато видял светлина и чул глас, но имало само малцина, които му повярвали; някои казвали, че е измамник, други казвали, че е луд и той бил осмиван и охулван. Но всичко това не е разрушило реалността на видението му. Той е видял видение, знаел е, че го е имал и всичкото преследване под небето не е могло да промени това. Въпреки че са го преследвали до смърт, все пак той е знаел и го е знаел до последния си дъх, че е видял светлина и е чул глас да му говори, и целият свят не е могъл да го накара да мисли или да повярва обратно.

Така беше и с мен. Аз наистина видях светлина и посред тази светлина видях две Личности, и Те наистина ми говориха. И въпреки че бях мразен и преследван за това, че казвах, че съм видял видение, все пак, това бе истината. И докато ме преследваха, хулиха и злословеха лъжливо по всякакъв начин срещу мен за това, че го заявявам, аз си казвах в сърцето: Защо ме преследват, че казвам истината? Аз наистина видях видение; и кой съм аз, че да мога да се противопоставя на Бог, и защо светът мисли да ме накара да се отрека от това, което наистина съм видял? Защото аз видях видение; аз го знам и знам, че и Бог го знае, и не мога да го отрека, нито пък бих посмял да направя това. Най-малкото знаех, че ако го направя, ще обидя Бог и ще попадна под осъждане.

Сега вече имах духовно удовлетворение, що се отнася до света на сектите – че моят дълг не е да се присъединявам към никоя от тях, а да си остана както бях, до по-нататъшни указания. Бях установил, че свидетелството на Яков е истинно: че човек, комуто не достига мъдрост, може да поиска от Бог и да получи, и да не бъде укорен.

*Защото аз
видях видение;
аз го знам и
знам, че и
Бог го знае,
и не мога да
го отрека,
нито пък бих
посмял да
направя това.*

Продължих с обичайните си житейски занимания до двадесет и първи септември, хиляда осемстотин двадесет и трета година, като през цялото време страдах от жестоко преследване, упражнявано от всякакъв вид хора, както религиозни, тъй и нерелигиозни, защото продължавах да потвърждавам, че съм видял видение.

През периода, който измина между времето, когато бях имал видението, и годината хиляда осемстотин двадесет и трета – тъй като ми беше забрането да се присъединя към която и да било от религиозните секти на деня и бидейки в много крехка възраст и преследван от онези, които трябваше да бъдат мои приятели и да се отнасят към мен любезно, и ако са предполагали, че съм заблуден, да се опитат по подходящ и любящ начин да ме превъзпитат – аз бях изложен на всякакъв вид изкушения. И докато се сближавах с всякакви хора, аз често изпадах в много глупави грешки и показвах недостатъците на младостта и слабостите на човешката природа, които, със съжаление признавам, ме доведоха до различни изкушения, обидни в очите на Бога. Като правя това признание, никой не трябва да ме смята за виновен в някой от големите и

зловредни грехове. По природа никога не съм имал склонност към извършването на такива.

Посещението на Мороний

Преследването продължава, тъй като Джозеф отказва да се отрече, че е видял Бог. На 21 септември 1823 г., след като си ляга, Джозеф се моли да узнае какво е неговото положение пред Господа. Ангелът Мороний му се явява.

През нощта на гореспоменатия двадесет и първи септември, след като се бях уединил в леглото си за през нощта, аз се отдадох на молитва и смирено умоляване на Всемогъщия Бог за опрощение на всички мои грехове и простъпки, а също и за едно проявление, та да узная за положението и репутацията си пред Него, защото аз имах пълна увереност, че ще получа божествено проявление, тъй както преди бях имал такава.

Три години след първото видение на Джозеф Смит Бог изпратил ангела Мороний да му даде указания за възстановяването на Евангелието на Исус Христос.

Докато бях така в процес на призоваване на Бога, аз забелязах една светлина да се появява в стаята ми, която продължи да се увеличава, докато в стаята не стана по-светло и от ден, когато изведнъж една личност се появи до леглото ми, като стоеше във въздуха, така щото краката ѝ не докосваха пода.

Той беше облечен в широка роба с изключителна белота. Това беше белота, превъзхождаща всичко земно, което някога бях виждал, и не вярвам, че нещо земно би могло да бъде направено да изглежда толкова извънредно бяло и блестящо. Дланите и ръцете му малко над китките бяха открити, също и ходилата му, както и краката малко над глезените. Главата и вратът му също бяха открити. Можех да забележа, че той нямаше никаква друга дреха, освен тази роба, тъй като тя беше отворена и можех да виждам в пазвата му.

Не само че робата му беше извънредно бяла, но и цялата му личност бе неописуемо великолепна, а изражението на лицето му беше наистина като светкавица. Стаята бе извънредно светла, но не толкова блестяща, колкото непосредствено около самия него. Когато го погледнах за първи път, се уплаших, но много скоро страхът ме напусна.

Той ме нарече по име и ми каза, че бил пратеник, изпратен от Божието присъствие при мен, и че името му било Мороний, че Бог имал за мене работа, която трябвало да изпълня; и че името ми щяло да бъде познато измежду всички нации, племена и езици за добро и за зло, сиреч, че за него ще се говори и добро, и лошо сред всички хора.

Той каза, че имало една предадена на съхранение книга, написана върху златни плочи, която разказва за предишните обитатели на този континент и първоизточника, откъдето са произлезли. Той също каза, че тя съдържа пълнотата на вечното Евангелие,

тъй както е било предадено от Спасителя на древните обитатели;

освен това, че там има два камъка в сребърни дъги и че тези камъни, прикрепени към един нагръдник, съставляват това, което се нарича Урим и Тумим, и са сложени с плочите; и че притежаването и употребата на тези камъни било това, което представлявали „гледачите“ в древни или минали времена, и че Бог ги бил приготвил с цел да се преведе книгата.

След като ми каза тези неща, той започна да цитира пророчествата от Стария завет. Отначало цитира част от третата глава на Малахия; цитира също и четвъртата (или последната) глава от същото пророчество, макар и с известна разлика от начина, по който е записана в Библиите ни. Вместо да

През 421 г. сл. Хр. пророкът Мороний заровил свещените летописи на своя народ на хълма Кумора. Завръщайки се по-късно като възкресено същество, той разказал на Джозеф Смит за древния летопис, който съдържал пълнотата на Евангелието, както е било дадено от Спасителя на древните обитатели на американския континент. Този летопис е Книгата на Мормон.

цитира първия стих, както гласи в нашите книги, той го цитира така:

“Защото ето, идва денят, който ще гори като пещ; и всички горделиви, да, и всички, които вършат нечестие, ще изгорят като плява; защото тези, които идват, ще ги изгорят, както казва Господ на Силите, та няма да им остане ни корен, ни клон”.

И още, той цитира петия стих по този начин: “Ето, Аз ще ти разкрия Свещеничеството чрез ръката на Илия, пророка, преди да дойде великият и страшен ден Господен”.

Също и следващия стих той цитира различно: “И той ще посади в сърцата на децата обещанията, направени на бащите, и сърцата на децата ще се обърнат към бащите им. Ако не беше тъй, цялата земя би била напълно опустошена при Неговото пришествие”.

В допълнение към това той цитира единадесетата глава от Исаия, като каза, че е на път да се изпълни. Цитира също и третата глава от Деянията на апостолите, двадесет и втори и двадесет и трети стих, точно както се намират в нашия Нов завет. Каза, че пророкът е Христос, но че все още не е дошъл денят, когато “онези, които не послушат гласа Му, ще бъдат отхвърлени от средата на народа”, но че той скоро ще дойде.

Той цитира също и втората глава от Йоил, от двадесет и първия до последния стих. Каза също, че това все още не се е изпълнило, но скоро ще стане, и оповести по-нататък, че пълнотата на езичниците скоро ще влезе. Той цитира много други откъси от Писанията и даде много обяснения, които не могат да бъдат споменати тук.

Той ми каза още, че когато получа тези плочи, за които е говорил, понеже времето да бъдат получени не било настанало, аз не трябва да ги показвам на никого, нито нагръдника с Урима и Тумима, а само на тези, на които ще ми бъде заповядано да ги пока-

жа, и ако го направя, съм щял да бъда унищожен. Докато той разговаряше с мене за плочите, в съзнанието ми се разкри видение, тъй че аз можах да видя мястото, където бяха поставени плочите, и то толкова ясно и точно, че когато го посетих, можах веднага да го позная.

В съзнанието ми се разкри видение, тъй че аз можах да видя мястото, където бяха поставени плочите.

След това съобщение видях, че светлината в стаята започна да се събира плътно около фигурата на този, който ми беше говорил, и това продължи дотогава, докато стаята отново стана тъмна, с изключение непосредствено около него, когато изведнъж

съгледах нещо като проход, който се отвори направо нагоре в небесата и той се възнесе, докато не изчезна напълно и стаята стана отново тъмна, както беше по-рано, преди да се появи тази небесна светлина.

Аз лежах и размишлявах върху необичайността на тази случка, чудейки се много на това, което ми беше казано от този необикновен пратеник; тогава посред моите размишления аз внезапно открих, че стаята ми отново бе започнала да се осветява и като че ли в един миг същият небесен пратеник беше отново до леглото ми.

Той започна отново да ми разказва съвсем същите неща, както през време на първото му посещение, без ни най-малка промяна, след което ме осведоми за големите възмездия, които идвали на земята със страшни опустошения от глад, меч и мор, и че тези мъчителни възмездия щели да дойдат на земята през това поколение. След като разказа тези неща, той се възнесе отново, както бе сторил това преди.

В този момент отпечатъкът върху съзнанието ми беше толкова дълбок, че сънят бе излягал от очите ми и аз лежах, преизпълнен с удивление от това, което бях видял и чул. Но колко голяма бе изненадата ми, когато аз отново съгледах същия пратеник до леглото си и го чух пак да разказва и преповтаря отново същите неща, както преди; и той добави едно предупреждение към мен, като ми каза, че Сатана щял да се опита да ме изкуши (като следствие от крайната бедност на бащиното ми семейство) да взема плочите с цел да забогатее. Това той ми забрани, като каза, че получавайки плочите, аз не трябва да имам нищо друго пред вид, освен да прославям Бога и да

Хълмът Кумора се намира на около три мили югоизточно от фермата на сем. Смит в Палмира, Ню Йорк. По времето на Джозеф северната му страна била покрита с трева, а южната с разпръснати храсти и дървета. Плочите били заровени на югозападния склон, недалече от върха. Снимка: август 1907 г.

не бъда повлияван от никаква друга подбуда, освен тази за изграждането на Неговото царство, в противен случай не бих могъл да ги получа.

След това трето посещение той отново се възнесе в небесата, както преди и аз бях отново оставен да размишлявам върху странностите на това, което току-що бях преживял; и почти веднага след като небесният пратеник се беше възнесъл за трети път, петелът пропя и аз забелязах, че денят приближава, така че нашите разговори трябва да са продължили цялата тази нощ.

Скоро след това аз станах от леглото си и както обикновено се отдадох на всекидневния труд; но опитвайки се да работя както друг път, аз почувствах силите си толкова изтощени, че не бях способен на нищо. Баща ми, който работеше заедно с мен, видя, че нещо

Мороний се връщал веднъж годишно в течение на четири години и давал напътствия на младия пророк. След тези четири години Джозеф получил плочите и започнал да превежда Книгата на Мормон.

не е наред с мен и ми каза да се прибера у дома. Аз тръгнах с намерение да отида в къщи, но опитвайки да прескоча оградата около нивата, където се намирахме, силите ми ме напуснаха съвсем, аз паднах безпомощен на земята и за известно време не бях способен да осъзная нищо.

Първото нещо, което си спомних, бе един глас, който ми говореше и ме наричаше по име. Вдигнах очи и видях същият пратеник да стои над главата ми, заобиколен от светлина както по-рано. Тогаваше той отново ми повтори

всичко, което ми беше казал предишната нощ, и ми заповяда да отида при баща си и да му разкажа за видението и заповедите, които бях получил.

Аз се подчиних, върнах се при баща си на нивата и му преповторих всичко. Той ми отговори, че това е било от Бога, и ми каза да ида и да сторя както пратеникът ми беше заповядал. Аз напуснах нивата и отидох на мястото, където пратеникът ми беше казал, че се намират плочите, и благодарение на яснотата на видението, което бях имал относно мястото, аз го познах в мига, щом пристигнах там.

Свещеният летопис

Близко до селото Манчестър в околията Онтарио, щата Ню Йорк, се намира един хълм със значителни размери, най-високият от всички други в съседство. На западната страна на този хълм, недалече от върха, под един камък с доста голям размер, се намираха плочите, поставени в една каменна кутия. Този камък беше дебел и закръглен в средата на горната страна и по-тънък към краищата, така че средата му се показваше над земята, обаче краищата наоколо бяха покрити с пръст.

След като махнах пръста, аз намерих един прът, който пъхнах под ръба на камъка и с малко усилие го повдигнах. Погледнах вътре и наистина там видях плочите, Урима и Тумима, и нагръдника, както пратеникът беше заявил. Кутията, в която те лежах, беше направена чрез сглобяване на камъни, свързани чрез някакъв вид цимент. На дъното на кутията бяха поставени напъряко два камъка и върху тези камъни се намираха плочите и другите предмети с тях.

Направих опит да ги извадя, но пратеникът ми забрани и ме осведоми отново, че моментът за изваждането им още не е дошъл, нито

пък ще дойде, докато не изминат четири години; той ми каза обаче, че ще трябва да дойда на това място точно след една година и че той ще ме срещне, и ще трябва да продължавам да правя така, докато не настъпи времето за получаване на плочите.

Съобразно с това, което ми беше заповядано, аз отивах там в края на всяка година и всеки път намирах същия пратеник; и при всеки

На западната страна на този хълм, недалече от върха, под един камък с доста голям размер, се намираха плочите, поставени в една каменна кутия.

от нашите разговори получавях от него нареждания и сведения относно това, което Господ ще прави, как и по какъв начин трябва да бъде ръководено царството Му в последните дни.

Тъй като материалното положение на баща ми беше доста ограничено, за нас бе необходимо да работим с ръцете си, като се наемахме на подневна работа или иначе, според както имахме възможност. Понякога си бяхме в къщи, понякога вън от дома и работейки непрекъснато,

можехме да припечелваме едно задоволително препитание.

Джозеф работи на различни места и успява да осигури удобен живот за семейството си. През 1825 г. той започва работа в окръг Ченанго, Ню Йорк. Там среща Ема Хейл, за която се оженва на 18 януари 1827 г.

Най-сетне настъпи времето за вземане на плочите, Урима и Тумима и нагръдника. На двадесет и втория ден на септември, хиляда осемстотин двадесет и седма година, след като бях отишъл, както обикновено, след края на още една година, на мястото, където

те бяха положени, същият небесен пратеник ми ги предаде с това поръчение: че трябва да бъда отговорен за тях и че ако допусна да ми се изплъзнат поради липса на грижа или някаква моя небрежност, ще бъда отхвърлен; обаче ако употребя всичките си усилия да ги запазя, докато той, пратеникът, не дойде да ги поиска, те ще бъдат запазени.

Аз скоро открих причината, поради която бях получил толкова строги заповеди да ги запазя в безопасност и защо пратеникът ми беше казал, че когато извърша това, което се изисква от мен, той ще ги поиска. Защото веднага щом се разчу, че са у мене, бяха положени най-енергични усилия те да ми бъдат отнети. Всякаква хитрост, която можеше да се изнамери, беше употребена за тази цел. Преследванията станаха по-ярошни и по-жестоки от преди и тълпите бяха постоянно нащрек да ми ги вземат, ако е възможно. Но чрез мъдростта Божия те останаха в безопасност в ръцете ми, докато не изпълних чрез тях това, което се изискваше от мене. И когато, според както беше уговорено, пратеникът ги поиска, аз му ги предадох и той ги има в свое владение до ден днешен, който е вторият ден на май, хиляда осемстотин тридесет и осма година.

На 5-ия ден от месец април 1829 г. в дома ми дойде Оливър Каудъри, когото до това време никога не бях виждал. Той ми заяви, че преподавал в едно училище в съседство с местоживеенето на баща ми, и тъй като баща ми бил един от онези, които имали деца в училището, той бил отишъл да живее на пансион в къщата му за известно време. И докато бил там, семейството му разказало за обстоятелствата, при които съм получил плочите и той съответно дошъл да ме разпита.

Два дни след пристигането на г-н Каудъри, (бидейки 7-ия ден на месец април) аз започнах да превеждам Книгата на Мормон и той започна да пише за мен.

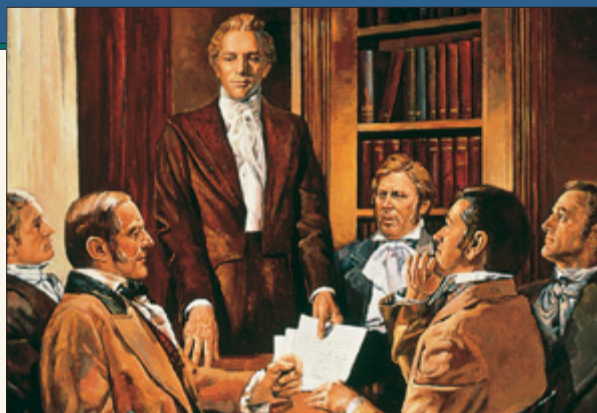
През април 1829 г. Джозеф Смит започва да превежда Книгата на Мормон с Оливър Каудъри като преписвач, чрез дара и силата на Бог. След като Джозеф свършва с превода, и други хора имат привилегията да видят златните плочи. Тези свидетели също записват своите свидетелства, защото “от устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка работа” (2 Коринтяните 13:1).

Възстановеното свещеничество

Ние все още продължавахме работата по превода, когато през следващия месец (май 1829 г.) един ден отидохме в гората, за да се молим и запитахме Господа относно кръщението за опрощаване на греховете, което ние намерихме, че се споменава в превода на плочите. Докато ние бяхме заети да се молим и призоваваме Господа, един пратеник от

Джозеф Смит и Оливър Каудъри получили Аароновото свещеничество чрез полагане на ръце от Иоан Кръстител на 15 май 1829 г.

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни била организирана в дома на Питър Уитмър стариши на 6 април 1830 г. Близо 60 души били свидетели, докато 6 души изпълнили изисквания на щата Ню Йорк за основаването на нова религиозна общност.

небесата се спушна в облак от светлина и като положи ръцете си върху нас, ни постави, казвайки:

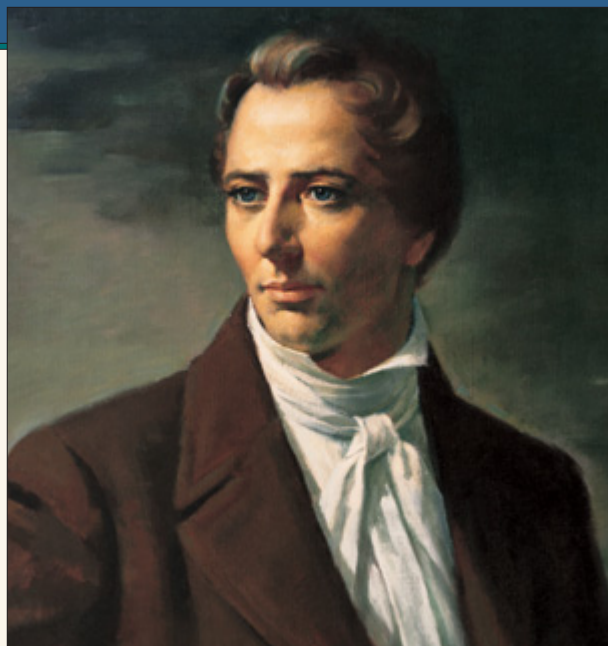
“На вас, съслужители мои, в името на Месията, аз предавам Свещеничеството на Аарон, което държи ключовете за служението на ангелите и на евангелието на покаянието, и на кръщението чрез пълно потапяне за опрощение на греховете; и то никога вече няма да бъде отнето от земята, докато синовете на Левий не принесат отново приношение на Господа в праведност”.

Той каза, че това Аароново Свещеничество няма властта за полагане на ръце за дара на Светия Дух, но че това ще ни се даде по-нататък. И той ни заповяда да отидем и да се кръстим, и ни даде указания, че аз трябва да кръстя Оливър Каудъри и че след това той трябва да кръсти мен.

В съответствие с това, отидохме и се кръстихме. Първо аз кръстих него, а след това той кръсти мен, след което аз положих ръцете си върху главата му и го поставих в Аароновото Свещеничество; след това той положи ръцете си върху мен и ме постави в същото Свещеничество, защото тъй ни беше заповядано.

Пратеникът, който ни посети по този повод и ни даде това Свещеничество, каза, че името му е Иоан, същият, който е наречен в Новия завет Иоан Кръстител и че той действал под наставлението на Петър, Яков и Иоан, които държали ключовете на Свещеничеството на Мелхиседек, което Свещеничество, каза той, ще ни бъде дадено в подходящото време, и че аз ще бъда наречен първият Старейшина на Църквата, а Оливър Каудъри – вторият. Бе на петнадесетия ден на май 1829 година, когато бяхме поставени от ръката на този пратеник и се кръстихме.

Веднага след излизането ни от водата, след като се бяхме кръстили, ние почувствахме големи и славни благословии от нашия Небесен Отец. Веднага след като бях кръстил Оливър Каудъри, Светият Дух слезе върху му, той застана и предказа много неща, които скоро щяха да се случат. И отново, веднага щом бях кръстен от него, аз също получих духа

на пророчество, застанах и пророкувах относно възникването на тази Църква и много други неща, свързани с Църквата в това поколение на чедата човешки. Ние бяхме изпълнени със Светия Дух и се радвахме в Бога за нашето спасение”.

Това е простото, откровено свидетелство на Джозеф Смит, което разказва за някои от събитията, които довеждат до възстановяване на Евангелието и основаването на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

За по-пълнен разказ на историята на Джозеф Смит вж. Джозеф Смит – История в Скъпоценен бисер или История на Църквата, 1:2–79.

Книгата на Мормон, отпечатана за пръв път през 1830 г., сега се издава на повече от 80 езика по цял свят.